

Över vägkorsningar

med nitrazepam i handen jagar jag gatan ner medan vatten stänker upp från vattenpölar medan lervatten stänker upp på skorna och jeansen och en polisbil svänger in, saktar ner, jag går vidare men ser dem i ögonen och de ser tillbaka, ser döden i mina ögon och åker vidare

det är halvtvå på natten och jag håller hårt i tabletterna som inte kan försvinna ner i någon gatubrunn för här finns inga hål att gömma dem i bara öppna slätter, is och parkeringar här finns ingenstans att gömma sig, ingen att gömma sig i

det finns en mjuk röst
som viskar i mörkret
det har funnits andra
mjuka viskande röster
så avlägsna
stilla
kroppar så nära
som vill röra
vill se in

hårda mjuka
min säng är full av människor
alla vill de något
vill bara
se på slå på slänga krossa

jag minns ett ansikte och hårda grova händer runt mina bleka ben, armar och ett flinande skratt när jag vrider mig runt i sängen fasta händer runt benen som knastrar, jag är nio år och jag minns ett hårt grepp om mitt hår som sliter mig ur sängen och kastar mig i golvet och sparkar och skriker och mina ribbade strumpbyxor är våta av kiss och slagen

slagen ligger jag i min säng när polisbilen kör förbi mitt hus och fönstret står öppet för ibland måste man vädra ut cigarettök, även när gardiner håller på att falla ner och gatan blänker av is och vatten och tystnad med tabletten mosad under tungan hör jag dem

de viskande mjuka rösterna
de som jag aldrig kan nå och de hårda som tränger sig in utan att fråga

med åren har jag lärt mig att vakna innan någon griper tag i mitt hår innan någon vrider slår med linjaler av metall som hackar sönder huden så skinnet hastigt flagnar bort av slagen och den öppna vävnaden som en

sekund blir vit och sedan kastar ut blod och fingrarna krullar sig av smärtan men jag har lärt mig

med åren har jag lärt mig
man pressar ner händerna i soffans armstöd
just när slaget kommer
så gör det inte så ont

för man behöver inte vara inuti sig själv

man kan gå längs isiga regniga skånegator om natten
med döden i blicken och skita i bilarna vid övergångstället
stannar de så stannar de

med åren har jag lärt mig
~~att det är bäst att sova försiktigt~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Swirling med Poeter.se id #99327 innehar upphovsrätten